

er det ikke for just at tale om Realiteten i den Del af Lovforslaget, som interesserer den By, hvor jeg hører hjemme, Horsens. Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen [Skanderborg A. 1ste Valgkreds]) har takket den højtærede Minister, fordi han i eet og alt har imødekommet de Ønsker, Horsens nærrede. Men jeg har taget Ordet, fordi der fra mange Sider er blevet talt om, at Horsens i tidligere Tid var optraadt ukollegialt overfor sine Nabobyer, at den anlagde Rovbaner. Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) sagde, at naar Ministeren nu ansaa det for rimeligt, at Horsens fik en Bane ud til sit Opland, saa havde man vistnok ikke tænkt saaledes i sin Tid, da Horsens anlagde Tørring-Banen og senere Bryrup-Banen. Hertil vil jeg sige, at det er et galt Sammenligningsgrundlag. Hvis Horsens mir nix dir nix var kommet og havde holet et Par Byer, saa kunde man sige til den: hvad er det for noget, I dør er ude paa? Men paa den Maade er det ikke gaaet til. Da Banen til Tørring blev anlagt, vilde Vejle anlægge en Bane til Give og interesserede sig ikke for Tørring, den gik langt uden om Tørring med sin Bane. Horsens ønskede en Privatbane ud i sit Opland, og saa kom Tørring og Uldum og sagde: Maa vi ikke komme med, her er Pengene! Og Vejle Amtsraad kom med sit Tilskud og sagde: Vejle vil ikke ud til Uldum og Tørring, vi er gode Naboer, og vi skal ikke anlægge Rovbaner. Forholdet var det samme, som hvis Horsens nu ikke havde tænkt paa at komme ud til Nørre-Snede, og Ejstrup og Vejle saa vilde komme og sige til Horsens: Nu tager vi jert Opland; hvis I ikke selv sørger for at faa Bane derud, saa kan I ikke fortænke andre Byer i, at de gør det. Naar Vejle synes at beklage sig meget baade over det, der er sket i Fortiden, og det, der sker i Nutiden med Hensyn til Baneanlæg, maa vi dog huske, at Horsens har ofret 1 Mill. Kr. paa Privatbaner, og at den paa den nye Bane skal ofre ca. 1/2 Mill. Kr. for at faa Forbindelse til Midtjylland. Overfor Vejle har Staten derimod sagt: Vi køber jer Privatbane, og vi skaffer jer en Forbindelse ind til Midtjylland, uden at det koster jer en Øre. Og saa siger Vejle: nu har vi nogle Penge tilovers, skulde vi ikke bruge dem for at se, om vi kunde lave lidt Vanskeligheder med den Bane, som skal anlægges af Horsens? Det forekommer mig, at Vejle har grumme ringe Anledning til at besvære sig, naar Staten skaffer den Adgang til Midtjyllands Længdebane, betaler hele Udgiften og giver den Penge i Tilgift for en Bane, som den har, medens Hor-

sens maa betale indtil 1/2 Mill. Kr. for at faa Forbindelse med den midtjydske Bane. Nu har jeg ikke det allermindste imod, at Vejle ogsaa vil anlægge en ny Privatbane, og jeg kan sige: som Horsens-Mand har jeg ikke noget derimod. Men jeg vil samtidig bede ærede Medlemmer ulejlige sig hen til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), som gaar med et Kort, der viser, hvor den nye Bane skal gaa, og de vil da se af det Kort, at det er et rent Kunststykke at faa Plads til en saadan Bane. Det kniber i allerhøjeste Grad. Det gaar jo ikke an at lægge den lige ved Siden af en Bane, som er der i Forvejen, og det har været umuligt at faa denne Bane fra Vejle til Uldum til at passere et Sted, hvor man ikke i Forvejen kan komme til en anden Bane paa 1/2 Mils Afstand. Først maa man passere Statsbanen, og saa skal man ud til Uldum, hvor der er Bane i Forvejen, og hvor man kun har 1 Mil til Statsbanen; der mener man, der er et jernbanetomt Rum, som maa udfyldes. Det bliver ikke let at faa de Mennesker, som ikke er lokalt interesserede, til at forstaa Nødvendigheden heraf.

Jeg er ked af, at man skal høre alle disse Klager over, hvorledes Horsens er optraadt i Fortiden. Skønt jeg for mit Vedkommende kan sige: Hus forbi, jeg har ikke været med til disse slemme Historier, saa er jeg dog ked af disse Beklagelser, fordi de i nogen Grad er uberettigede. Hvad der gælder for Uldum og Tørring, gælder i lige saa høj Grad for Vinding og Bryrup. Da Horsens vilde anlægge en Bane til Bræstrup — til sit gamle Opland der —, kom man fra Vinding og fra Bryrup og fra Amtsrådet og bad om, at denne Bane maatte blive forlænget derud. Den Gang var der ingen i Silkeborg, der tænkte paa at lægge Bane derud, og saa skulde man i Horsens sige: Nej, undskyld, I hører til Silkeborg Opland, og ganske vist tænker Silkeborg ikke paa at ofre en Øre paa at skaffe jer Bane, men vi vil ikke anlægge den. Jeg tror ikke, man vilde have anset os i Horsens for rigtig kloge — ja, jeg kan ikke godt sige „os“, men dem, der den Gang var med. Hvad Uldum og Tørring angaar, er det ikke rart for Horsens at høre, at de ønsker at faa Forbindelse med Vejle og afbryde Forbindelse med Horsens, at de, efter at de i 28—29 Aar har haft Forbindelse med Horsens, nu kommer og siger, at de er blevet daarligt behandlet. Jeg vil dertil sige, at det kun er Jernbaneforhandlingerne, der har affødt dette, for til at begynde med erklærede Uldum og Tørring, at de elskede Horsens over al Maade, og